

Úterý, 23. listopadu 2010

25. vyzdvihuje úsilí výboru pro sociální věci a životní prostředí smíšeného parlamentního shromáždění při sestavování zprávy o dětské práci a vítá jeho záměr zajistit vypracování analýzy a uspořádání diskuse o životním prostředí a sociálních podmínkách ve státech AKT;
26. rovněž vítá zprávy a usnesení o změně klimatu přijatá v roce 2009, která smíšenému parlamentnímu shromáždění umožnila prezentovat jeho stanovisko na kodaňském summitu;
27. s potěšením bere na vědomí stále výraznější zapojení nestátních subjektů na zasedáních smíšeného parlamentního shromáždění, jak dokládá debata vedoucí k přijetí výše uvedeného prohlášení z Port Moresby o stávající mezinárodní krizi a zpráva hospodářských partnerů o dohodách o hospodářském partnerství představená na zasedání smíšeného parlamentního shromáždění v Lublani;
28. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, Radě AKT, předsednictvu smíšeného parlamentního shromáždění a vládám a parlamentům České republiky a Angoly.

Aspekty spojené s občanským, obchodním, rodinným a mezinárodním soukromým právem obsažené v akčním plánu provádění Stockholmského programu

P7_TA(2010)0426

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 23. listopadu 2010 o aspektech akčního plánu provádění Stockholmského programu v oblasti občanského, obchodního a rodinného práva a mezinárodního práva soukromého (2010/2080(INI))

(2012/C 99 E/04)

Evropský parlament,

- s ohledem na články 67 a 81 Smlouvy o fungování Evropské unie,
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 10. června 2009 nazvané „Prostor svobody, bezpečnosti a práva ve službách občanům“ (KOM(2009)0262), ve kterém stanoví své priority pro oblast svobody, bezpečnosti a práva (PSBP) na období 2010–2014, na její hodnocení Haagského programu a akčního plánu (KOM(2009)0263) a přidružený přehled provádění programu („implementation scoreboard“) (SEK(2009)0765), jakož i na příspěvky, v nichž se k tématu vyslovily národní parlamenty, občanská společnost a agentury a orgány EU,
- s ohledem na dokument předsednictví Rady ze dne 2. prosince 2009 nazvaný „Stockholmský program – otevřená a bezpečná Evropa sloužící občanům“ (17024/09),
- s ohledem na své usnesení ze dne 25. listopadu 2009 o Stockholmském programu ⁽¹⁾,
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 20. dubna 2010 o akčním plánu provádění Stockholmského programu (KOM(2010)0171),
- s ohledem na své usnesení ze dne 17. června 2010 o vzdělávání v oblasti justice – Stockholmský akční plán ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Úř. věst. C 285 E, 21.10.2010, s. 12.

⁽²⁾ Přijaté texty, P7_TA(2010)0242.

Úterý, 23. listopadu 2010

- s ohledem na článek 48 jednacího řádu,

- s ohledem na zprávu Výboru pro právní záležitosti a na stanoviska Výboru pro mezinárodní obchod a Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů (A7-0252/2010),
 - A. vzhledem k tomu, že prostor svobody, bezpečnosti a práva spadá do sdílené pravomoci Unie a členských států,

 - B. vzhledem k tomu, že článek 67 Smlouvy o fungování Evropské unie klade důraz na respektování různých právních systémů a tradic a usnadnění přístupu ke spravedlnosti, zejména prostřednictvím zásady vzájemného uznávání; vzhledem k tomu, že to vyžaduje vzájemnou důvěru a ta současně vyžaduje důkladné pochopení různých právních tradic a postupů,

 - C. vzhledem k tomu, že od doby, kdy Unie poprvé získala pravomoci v oblasti spravedlnosti a vnitřních věcí, a následně byl vytvořen PSBP, bylo dosaženo velkého pokroku v oblasti civilního soudnictví i při navrhování a rozšiřování různých mezvládně uzavřených úmluv v oblasti mezinárodního práva soukromého; vzhledem k tomu, že Komise nyní předkládá velice ambiciózní plán, který reaguje na mnoho požadavků vznesených Parlamentem v nedávné době,

 - D. vzhledem ke zmíněnému ambicióznímu plánu a velkému pokroku, kterého EU již v této oblasti dosáhla, je načase se pozastavit a zamyslet se nad tím, co činíme v oblasti občanského práva, zejména s cílem zaujmout strategičtější a méně roztržitý přístup založený na skutečných potřebách občanů a podniků při uplatňování jejich práv a svobod v rámci jednotného trhu, přičemž je třeba zohlednit obtíže, jež vznikají při přijímání právních předpisů v oblasti sdílené pravomoci, kdy jen v malém počtu případů může být využito harmonizace a kdy je nezbytné zamezit překrývání, a je proto zapotřebí respektovat a sladit naprosto odlišné právní přístupy a ústavní tradice, ale také vytvořit koncepci pro postoj Unie vůči této oblasti za účelem lepšího pochopení toho, o co usilujeme, a toho, jak se nejlépe vypořádat s aktuálními problémy, jakožto součást celkového plánu; vzhledem k tomu, že je nezbytné zaměřit se v prvé řadě na zajištění funkčnosti již přijatých opatření a na konsolidaci již dosažených výsledků,

 - E. vzhledem k tomu, že ohlédneme-li se za výsledky, kterých již bylo v PSBP dosaženo, na prvním místě stojí rychle postupující harmonizace pravidel mezinárodního práva soukromého; vzhledem k tomu, že mezinárodní právo soukromé je prostředkem *par excellence* pro dosažení vzájemného uznávání a respektování jiných právních systémů, a vzhledem k tomu, že existence ustanovení o veřejném pořádku je posledním prostředkem ochrany vnitrostátních ústavních požadavků,

 - F. vzhledem k tomu, že harmonizace či sblížení jsou vhodné v určitých oblastech, v nichž je standardizace žádoucí, ne-li přímo nezbytná, jako je např. oblast ochrany spotřebitele, čehož však lze v PSBP využívat jen omezeně,

 - G. vzhledem k tomu, že jedním z nejdůležitějších úkolů, které bude v nadcházejících letech v rámci PSBP nezbytné vykonat, je vypracování návrhu evropského smluvního práva, které může vyústit v tzv. nepovinný „28. režim“ v oblasti občanského práva, jenž je alternativou k tradičnímu způsobu harmonizace právních předpisů v určitých oblastech,

 - H. vzhledem k existenci samostatných nástrojů a činností v oblasti procesního práva; opatření v těchto oblastech jsou v mnoha ohledech klíčová pro řešení přeshraničních sporů, jelikož bez ohledu na to, do jaké míry je harmonizováno hmotné právo, občané a podniky se zpravidla setkávají s překážkami ve formě vnitrostátního práva procesního,

Úterý, 23. listopadu 2010

- I. vzhledem k tomu, že koexistence různých právních systémů v Unii by měla být považována za přednost, neboť slouží jako inspirace pro právní systémy na celém světě; odlišnosti mezi právními systémy by však neměly tvořit překážku pro další rozvoj evropského práva; vzhledem k tomu, že explicitní a pojmová odlišnost není, pokud jde o právní systémy, sama o sobě problémem; vzhledem k tomu, že je však nezbytné zabývat se nepříznivými právními důsledky, které z této odlišnosti vyplývají pro občany; vzhledem k tomu, že pojetí regulačního přejímání, nebo postupy směřující ke sblížení právních předpisů zdola, by měly být uplatňovány podporováním komunikace mezi různými právními systémy na ekonomické a intelektuální úrovni; vzhledem k tomu, že schopnost chápat odlišnosti mezi našimi právními systémy a pracovat s nimi může vzniknout pouze na základě evropské soudní kultury, jež čerpá ze sdílení znalostí a komunikace a studia srovnávacího práva, na základě radikální změny způsobu, kterým se právo vyučuje na univerzitách, a za účasti soudců na příslušném vzdělávání a profesním rozvoji, jak bylo objasněno v usnesení Parlamentu ze dne 17. června 2010, včetně dalšího úsilí vynaloženého v zájmu překonání jazykových bariér; vzhledem k tomu, že i když si tyto změny vyžádají čas, je nutné nad nimi uvažovat a plánovat jejich realizaci již nyní,
- J. vzhledem k tomu, že je mezitím třeba podporovat a propagovat intenzivnější dialog a pracovní kontakty na evropské úrovni, které umožní zavádět změny ve způsobu vyučování a programy, které budou přizpůsobeny potřebám právníků, jejich klientů a celého trhu; vzhledem k tomu, že by připravované sdělení Komise o akčním plánu evropského vzdělávání ve všech právnických profesích mělo přihlížet k rozdílným vyučovacím tradicím a metodám a také k odlišným potřebám právníků působících v různých zeměpisných či profesních oblastech, přičemž by však mělo rovněž podporovat výměnu osvědčených postupů,
- K. vzhledem k tomu, že je zásadní, aby se právníci podíleli na vytváření evropské soudní kultury; vzhledem k tomu, že ačkoli je samozřejmé, že členské státy a vnitrostátní profesní organizace budou i nadále v souladu se zásadou subsidiarity rozhodovat o nejhodnějších způsobech vzdělávání tak, aby odpovídalo potřebám právníků a jejich klientů v daném členském státě, a že jsou to právě vnitrostátní profesní subjekty, které tyto potřeby určí nejlépe, protože jsou právníkům a trhu, na němž se pohybují, nejbližší a hrají klíčovou úlohu i na evropské úrovni; vzhledem k tomu, že je zásadní zapojit stávající struktury a vycházet z nich, zejména v případě univerzit a profesních organizací; vzhledem k tomu, že je zapotřebí provést důkladnou a specializovanou revizi vzdělávání soudců, právníků a univerzitních vzdělávacích programů; vzhledem k tomu, že je třeba se důkladně zamyslet nad tím, jak může Unie efektivně napomáhat tomuto procesu a podnítit příslušné vnitrostátní orgány, aby se tohoto projektu ujaly,
- L. vzhledem k tomu, že právě toto je podstatou Evropy a výzvou pro PSBP a nemělo by být vnímáno jako neslučitelné s rozvojem skutečné evropské právní kultury a jejím vyučováním,
- M. vzhledem k odhodlání zakotvenému v preambuli Lisabonské smlouvy „položít základy stále užšího svazku evropských národů“, jež si žádá zkrácení skutečné a vnímané vzdálenosti mezi Evropskou unií, evropským právem a občany,
- N. vzhledem k tomu, že právo Unie musí sloužit občanům, a to především v oblasti rodinného práva a rodinného stavu,
- O. vzhledem k tomu, že Komise musí zajistit, aby Stockholmský akční plán skutečně odrážel potřebu jednotlivých občanů a podniků, zejména malých a středních podniků, posílit Evropu (pokud jde o mobilitu, zaměstnanecká práva, potřeby podniků, rovné příležitosti) a aby zároveň prosazoval právní jistotu a přístup k rychlé a účinné spravedlnosti,
- P. vzhledem k tomu, že v této souvislosti je nezbytné věnovat stále větší pozornost zjednodušování justičního a soudního systému a zajišťování jednoznačnějších a srozumitelnějších postupů s ohledem na nutnost šetřit náklady, zejména za stávající hospodářské situace,
- Q. vzhledem k tomu, že důraz, jenž se v nedávných iniciativách EU týkajících se citlivých témat rodinného práva s přeshraniční relevancí klade na autonomii jednotlivé strany řízení, s sebou nese riziko, že bez jednoznačně stanovených omezení bude umožněna nepřipustná volba výhodnějšího místa (tzv. forum shopping),
1. blahopřeje Komisi k jejímu navrhovanému akčnímu plánu;

Úterý, 23. listopadu 2010

2. domnívá se však, že dozrál čas pro zamyšlení nad budoucím vývojem PSBP a vyzývá Komisi, aby zahájila rozsáhlou diskusi zahrnující všechny zainteresované strany, zejména soudce a právníky;
3. vyzývá Komisi, aby co nejdříve prostřednictvím následného posouzení dopadu vyhodnotila opatření, která byla v oblasti občanského a rodinného práva již přijata, s cílem posoudit jejich účinnost a zjistit, do jaké míry se na jejich základě podařilo dosáhnout stanovených cílů a uspokojit potřeby občanů, podniků a právníků; domnívá se, že by se současně měl provést průzkum, a to zejména v rámci ministerstev spravedlnosti jednotlivých členských států, mezi pracovníky právních profesí, podniky a spotřebitelskými organizacemi, jehož cílem by bylo zjistit oblasti, pro něž jsou nezbytná a žádoucí nová opatření v oblasti soudní spolupráce v občanských věcech;
4. vyzývá Komisi, aby jednala podle usnesení ze dne 17. června 2010 o justičním vzdělávání a konzultovala při tom Parlament;
5. ještě jednou zdůrazňuje potřebu použít všechny dostupné prostředky k rozvíjení evropské soudní kultury, zejména prostřednictvím vzdělávání a školení v oblasti práva;
6. doporučuje, aby výměnné programy typu Erasmus, jež jsou navrženy v akčním plánu, byly pouze jednou z mnoha iniciativ posilujících vertikální a horizontální komunikaci mezi vnitrostátními a evropskými soudy; upozorňuje na skutečnost, že Parlament zadá vypracování studie, ve které budou vyhodnoceny vnitrostátní vzdělávací programy a školy pro právní vzdělávání, mimo jiné s cílem určit osvědčené postupy v tomto odvětví;
7. konstatuje, že stávající vnitrostátní vzdělávací instituce a sítě jakožto „přední linie“ provádění práva Unie v členských státech, která je v přímém kontaktu s vnitrostátními soudy a soudnictvím, a hluboké porozumění národní právní kultuře a potřebám, by měly být nástroji pro vytvoření společné evropské soudní kultury;
8. domnívá se, že by bylo možné začít vytvořením pravidelného fóra, kde by soudci s různou úrovní odpovědnosti činní v oblastech práva, kde jsou často řešeny přeshraniční otázky, jako je námořní právo, obchodní a rodinné právo a případy ublížení na zdraví, mohli diskutovat o aktuálních oblastech právních předpisů či obtížích, a tak podpořit diskusi, navázat kontakty a vytvořit prostředí komunikace, spolupráce, vzájemné důvěry a pochopení; je přesvědčen, že by se mohli aktivně účastnit i advokáti a univerzity;
9. domnívá se, že Komise by měla podpořit stávající účinný dialog a komunikaci mezi evropskými organizacemi právních profesí a Radou evropských advokátních komor a sdružení právníků (CCBE); je přesvědčen, že by tento dialog mohl sloužit jako základ, na který by bylo možné navázat dalšími přeshraničními vzdělávacími iniciativami profesních organizací ve spolupráci s dalšími evropskými zainteresovanými stranami, jako je např. Akademie evropského práva (ERA);
10. oceňuje významné finanční prostředky, které Komise přidělila na přeshraniční projekty vzdělávání v oblasti občanského soudnictví, avšak vyjadřuje politování nad tím, že v důsledku malé pružnosti současného systému lze tyto prostředky jen velmi obtížně získat a účinně využívat; konstatuje dále, že se vyskytují problémy při hrazení výloh vzniklých v rámci spolufinancovaných vzdělávacích programů a že při realizaci takovýchto programů je daná profesní organizace nucena dlouhodobě vázat velké objemy finančních prostředků, neboť to vyžadují podmínky stanovené Komisí; vyzývá proto k pružnějšímu a inovativnějšímu přístupu ze strany Komise, aby mohly spolufinancované vzdělávací programy realizovat i organizace, jež nedisponují velkými objemy finančních prostředků;
11. konstatuje, že důsledkem pojetí práva Unie jako samostatného předmětu v rámci vzdělávání a odborné přípravy právníků a soudců je jeho marginalizace; proto doporučuje, aby učební plány právníkého vzdělávání a odborné přípravy přirozeně začlenily právo Unie do všech základních oblastí; domnívá se, že srovnávací právo by se mělo stát klíčovým prvkem vzdělávacích programů univerzit;

Úterý, 23. listopadu 2010

12. bere na vědomí, že vzdělávání a odborná příprava spadají v první řadě do působnosti členských států, a vyzývá Komisi, aby zahájila diskusi se všemi subjekty, které odpovídají za právní vzdělávání, a pokusila se tak dosáhnout uvedených cílů; také doporučuje, aby v delším časovém horizontu byli právníci povinni aktivně ovládat alespoň jeden další cizí jazyk Unie; domnívá se, že dosažení tohoto cíle by mohl být bezprostředně usnadněno většími finančními prostředky a podporou, na jejichž základě by se studenti mohli účastnit vzdělávacích programů typu ERASMUS jako součásti jejich právnických studií;

13. s ohledem na ambiciózní cíl Stockholmského programu, jímž je zajistit, aby se evropských programů odborné přípravy mohla do roku 2014 zúčastnit polovina soudců, státních zástupců, soudních zaměstnanců a dalších odborných pracovníků zapojených do evropské spolupráce, a s ohledem na svou výzvu, aby se za tímto účelem využívalo především stávajících vzdělávacích institucí, poukazuje na to, že síť předsedů soudů nejvyšší instance, evropská síť soudních rad, sdružení státních rad a nejvyšších správních soudů a evropská síť nejvyšších státních zástupců, soudních úředníků a právníků (Eurojustice) mohou být obrovským přínosem pro koordinaci a podporu odborného vzdělávání v soudnictví a vzájemného pochopení právních systémů ostatních členských států a pro snazší řešení přeshraničních sporů a problémů, a jejich činnosti je tedy třeba usnadňovat a poskytovat na ně dostatečné finanční prostředky; dále se domnívá, že tyto kroky musí vést k plně financovanému plánu evropského odborného vzdělávání v oblasti soudnictví připravenému ve spolupráci s výše uvedenými soudními sítěmi, který zabrání zbytečnému zdvojování programů a struktur a nakonec povede k vytvoření Evropské justiční akademie složené z Evropské sítě pro justiční vzdělávání a Akademie evropského práva;

14. domnívá se, že zejména ve fázi navrhování unijních právních předpisů, a to především pokud jde o záležitosti občanského a rodinného práva, by měl být vytvořen prostor, v jehož rámci by se soudci jednotlivých členských států a soudci Unie mohli vyjádřit k čistě technickým aspektům navrhovaných opatření, a zajistit tak, aby budoucí právní předpisy mohly být soudci v jednotlivých členských státech prováděny a uplatňovány bez větších potíží; je toho názoru, že by to mohlo napomoci i navazování dalších kontaktů mezi soudci, a umožnit tak vytvoření nových příležitostí ke komunikaci; s potěšením vítá zapojování soudnictví jednotlivých členských států do legislativního procesu;

15. domnívá se, že Komise by se měla přednostně zabývat řešením obtíží způsobených rozdíly mezi procesním právem jednotlivých členských států (např. v případě promlčecích lhůt a nakládání soudů se zahraničním právem); s ohledem na význam tohoto aspektu navrhuje, aby byla lhůta stanovená pro předložení zprávy Komise o fungování stávajícího přeshraničního režimu EU v oblasti procesního práva občanského přesunuta z roku 2013 již na konec roku 2011; naléhavě žádá Komisi, aby odpověděla na jeho usnesení ze dne 1. února 2007⁽¹⁾ a co nejdříve předložila návrh na společné promlčecí lhůty v přeshraničních sporech, které zahrnují újmu na zdraví nebo souvisejí se smrtelnou nehodou;

16. vítá zelenou knihu ze dne 1. července 2010 o možnostech politiky pro pokrok směrem k evropskému smluvnímu právu pro spotřebitele a podniky a podporuje ctižádostivou iniciativu Komise směřující k zavedení nástroje evropského smluvního práva, který by mohl být smluvními stranami uplatňován na dobrovolném základě (KOM(2010)0348);

17. zdůrazňuje význam přeshraniční justice při řešení podvodů a nekalých obchodních praktik, jež mají původ v jednom členském státě a jsou zaměřeny na jednotlivce, nevládní organizace a malé a střední podniky v jiném členském státě;

18. upozorňuje na usnesení Parlamentu ze dne 10. března 2009 o spolupráci soudů členských států při dokazování v občanských nebo obchodních věcech⁽²⁾ a naléhavě žádá Komisi, aby učinila kroky s cílem posílit spolupráci soudů členských států při dokazování a posílila účinnost nařízení (ES) č. 1206/2001, především tím, že zajistí, aby o něm byly soudy a právníci lépe informováni, a podpoří široké využívání informačních technologií a videokonferencí; je přesvědčen, že by měl být zaveden zabezpečený systém zasílání a přijímání e-mailů a že by měly být tyto otázky začleněny do evropské strategie pro e-justici;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 250 E, 25.10.2007, s. 99.

⁽²⁾ Úř. věst. C 87 E, 1.4.2010, s. 21.

Úterý, 23. listopadu 2010

19. vítá, že akční plán navrhuje legislativní iniciativu na vypracování nařízení, které by zvýšilo účinnost výkonu rozsudků týkajících se transparentnosti aktiv dlužníků a podobné nařízení o obstavení bankovních účtů; zdůrazňuje nicméně, že se oba návrhy doplňují a je třeba je předložit co nejdříve;
20. domnívá se, že takové iniciativy mají v kontextu hospodářského poklesu vzrůstající význam;
21. vyzývá Komisi, aby co nejrychleji pokročila v těchto iniciativách a zaměřila se na možnost vytvořit samostatný evropský nástroj na odhalování a/nebo zmrazování aktiv v přeshraničních případech;
22. zdůrazňuje, že tato oblast má pro dlužníky závažné finanční důsledky a jejich pověst může být poškozena; vybízí tudíž k preventivnímu využívání alternativních mechanismů pro řešení sporů;
23. je přesvědčen, že konsolidace právních opatření prostřednictvím kroků uvedených v této zprávě by nepochybně měla vést k posílení hospodářských a profesních vztahů, a tedy napomoci vytvoření skutečného jednotného trhu;
24. vyzývá Komisi a členské státy, aby zajistily jednotnější uplatňování právních předpisů EU (s ohledem na jejich procesní aspekty), přičemž se zaměří na standardizovaná pravidla a správní postupy, které by se měly uplatňovat v oblastech, ve kterých byly Unii svěřeny pravomoci, např. daně, cla, ochrana obchodu a spotřebitelů, a to v mezích stanovených smlouvami o EU a s cílem zajistit řádné fungování jednotného trhu a svobodnou hospodářskou soutěž;
25. zdůrazňuje, že Stockholmský program usiluje o vytvoření evropského prostoru svobody, bezpečnosti a práva, který evropským občanům zaručí základní práva, včetně práva na svobodu podnikání tak, aby se podnikání rozvíjelo ve všech hospodářských odvětvích;
26. rozhodně podporuje Komisi v úsilí o schválení právních předpisů, jež by snížily obchodní a transakční náklady, a to především pro malé a střední podniky;
27. povzbuzuje k přijetí společných iniciativ Komise a členských států na podporu malých a středních podniků provozujících svou činnost přes hranice po celé EU, a to značným omezením byrokracie s cílem dosáhnout podstatného snížení administrativní, finanční a regulační zátěže; vítá nadcházející revizi směrnice o opožděných platbách;
28. zdůrazňuje, že řádné fungování jednotného trhu podporuje evropský prostor svobody, bezpečnosti a práva a přispívá k posílení evropského modelu sociálně tržního hospodářství; rovněž uznává, že vytvoření evropského prostoru svobody, bezpečnosti a práva posílí jednotný trh a především ochranu spotřebitele;
29. zdůrazňuje, že článek 12 Smlouvy o fungování Evropské unie jako ustanovení všeobecné platnosti potvrzuje, že při vymezování a provádění jiných politik a činností Unie by měla být brána v úvahu ochrana spotřebitele; zdůrazňuje význam navržené nové směrnice o právech spotřebitele a také připravované modernizace směrnice o souborných službách pro cesty, směrnice o nekalých obchodních praktikách a směrnice o klamavé a srovnávací reklamě;
30. vyzývá Komisi, aby pomocí legislativních i nelegislativních prostředků zajistila odstranění všech překážek, které brání rozvoji elektronického obchodu a které byly nedávno identifikovány v digitální agendě z roku 2010; naléhavě vybízí k rychlému řešení problémů, k nimž dochází v rámci přeshraničního obchodu při spotřebitelských nákupech on-line, především pokud jde o platby a přeshraniční dodávání zásilek; zdůrazňuje, že je nutné zvýšit důvěru spotřebitelů a podnikatelské sféry v přeshraniční elektronický obchod, a sice mimo jiné posílením boje proti počítačové trestné činnosti a padělání; žádá, aby byla vypracována evropská listina práv spotřebitelů v oblasti on-line služeb a elektronického obchodu;

Úterý, 23. listopadu 2010

31. připomíná svou výzvu Komisi k zajištění toho, aby byl Evropský parlament okamžitě a plně informován o pokroku v jednání o mnohostranné dohodě proti padělání (ACTA), a to ve všech jeho fázích tak, aby mohla být respektována litera a duch Lisabonské smlouvy, a připomíná i svůj požadavek o další zajištění toho, aby ACTA neměnila *acquis* EU týkající se vymáhání práv duševního vlastnictví a základní práva; vyzývá Komisi, aby se více angažovala ve věci třetích zemí, které nejsou zapojeny do jednání v rámci ACTA, a to zejména rozvíjejících se zemí;

32. upozorňuje na problémy spojené s právní nejistotou obchodních výměn ze zemí a do zemí mimo EU a s otázkou, do čí jurisdikce spadá urovnání daných sporů; konstatuje, že ačkoli existují zásady mezinárodního práva soukromého, jejich provádění s sebou nese řadu problémů, které mají dopad především na spotřebitele a malé podniky mající často nedostatečné informace o svých právech; zdůrazňuje kromě toho, že v souvislosti s globalizací a rozvojem transakcí přes internet vznikají nové právní problémy; zdůrazňuje, že je třeba přijmout soudržný přístup na mezinárodní úrovni, jehož cílem bude zabránit tomu, aby následky této situace nesli spotřebitelé a malé podniky;

33. pokud jde o právo společností a to, jak jej ovlivňuje mezinárodní právo soukromé, upozorňuje Komisi na usnesení Parlamentu ze dne 10. března 2009 o přemístění sídla obchodních společností do jiného členského státu a v něm obsažená doporučení Komisi (2008/2196(INI)), usnesení ze dne 4. července 2006 o nedávném vývoji a vyhlídkách v oblasti práva společností a ze dne 25. října 2007 o evropské soukromé společnosti a čtrnácté směrnici v oblasti práva společností o přemístění sídla společností a na rozsudky Soudního dvora ve věcech *Daily Mail a General Trust*, *Centros*, *Überseering*, *Inspire Art*, *SEVIC Systems* a *Cartesio*;

34. konstatuje, že Soudní dvůr v rozsudku ve věci *Cartesio* poznamenal, že neexistuje-li v právu Unie jednotná definice společností oprávněných k využití práva na usazování v závislosti na jednotném hraničním určovateli, který by určoval vnitrostátní právo použitelné na společnost, je otázka, zda se článek 49 SFEU použije na společnost, která se dovolává základní svobody zakotvené v tomto článku, předběžnou otázkou, která za současného stavu práva Unie může být zodpovězena pouze na základě příslušného vnitrostátního práva; dále upozorňuje, že vývoj v oblasti práva společností, který je nastíněn ve Smlouvě a byl by realizován prostřednictvím právních předpisů a úmluv, dosud nevyřešil rozdíly mezi právními předpisy jednotlivých členských států, a nemohl tudíž tyto rozdíly odstranit; upozorňuje, že tato skutečnost ukazuje na mezeru v právu Unie; opětovně vyzývá, aby byla tato mezera zacelena;

35. naléhavě vyzývá Komisi, aby na konferenci v Haagu vyvinula maximální úsilí o oživení projektu mezinárodní úmluvy o rozsudcích; domnívá se, že by Komise mohla tento proces zahájit širokými konzultacemi, o nichž by byl informován a do kterých by byl zapojen Parlament, a které by se týkaly otázky, zda by neměla mít pravidla obsažená v nařízení (ES) č. 44/2001⁽¹⁾ reflexivní účinek s cílem povzbudit další země, a především Spojené státy, aby se znovu zapojily do jednání; domnívá se, že by bylo předčasné a nevhodné dát pravidlům tohoto nařízení reflexivní účinek, dokud nebude jednoznačně zřejmé, že snahy o oživení jednání v Haagu ztroskotaly, a dokud konzultace a provedené studie neukážou, že by tento krok měl kladné účinky a byl přínosem pro občany, podniky a právníky v EU;

36. vyzývá komisaře pro spravedlnost, aby zajistil, že bude v budoucnu Parlament více zapojen do činnosti Komise a Rady týkající se konference v Haagu prostřednictvím pozorovatele z EP a pravidelného informování příslušného parlamentního výboru; v této souvislosti Komisi připomíná institucionální závazek, který před Parlamentem v září 2006 přijal komisař Frattini a podle něž bude Komise při své práci týkající se konference v Haagu plně spolupracovat s Parlamentem;

37. vybízí Komisi, aby v plném rozsahu hrála svou úlohu při práci konference v Haagu; naléhavě vyzývá Komisi, aby učinila kroky nezbytné k zajištění toho, aby EU ratifikovala haagskou úmluvu o ochraně dětí ze dne 19. října 1996;

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 12, 16.1.2001, s. 1).

Úterý, 23. listopadu 2010

38. rozhodl se vytvořit meziparlamentní fórum o práci konference v Haagu; je například přesvědčen, že posilování autonomie stran ve smluvních vztazích na celosvětové úrovni má natolik závažné důsledky, pokud jde o vyhýbání se závazným normám, že by mělo být předmětem diskuse a reflexe v rámci demokratických fór na celém světě;

39. konstatuje, že Komise vytvořila pracovní skupinu k rozhodčímu řízení; varuje Komisi před přijetím jakéhokoli legislativního podnětu v této oblasti, aniž by nejprve zorganizovala otevřené konzultace a plně zapojila Evropský parlament; vyzývá Komisi, aby zajistila, aby byl zástupce příslušného parlamentního výboru přizván k účasti na práci takových pracovních skupin, a domnívá se, že mají-li být skutečně reprezentativní a aniž by tím omezoval právo podnětu Evropské komise, měl by mít Evropský parlament právo nominovat jednoho či více členů takových pracovních skupin;

40. zdůrazňuje, že je třeba zajistit vzájemné uznávání úředních dokumentů vydaných vnitrostátními správními orgány; vítá úsilí Komise podpořit občany při výkonu jejich práva na volný pohyb a výrazně podporuje záměr zavést vzájemné uznávání účinků vnitrostátních dokladů osvědčujících rodinný stav; vyzývá k dalšímu úsilí o odstranění překážek, jimž čelí občané, kteří vykonávají své právo na volný pohyb, především pokud jde sociální dávky, na něž mají právo, a právo volit v obecních volbách;

41. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi a vládám a parlamentům členských států.
